

Enel Mâi

– RamazanBoran · 21 Ağustos 2013

//Bulutlar ağlamasaydı yeşellikler gülemezdi (Hz.Mevlana)//

Sanma ki balı yapan arıdır
Zehri yılan,
Acıyı baldıran
Yanılır hakkımda zan'a sarılan
Önce rüzgâr, sonra bulutlar
Sonra ben
Örgütlendik birer birer
Bendim, gökyüzünden milyarlarca el ile salınan
Sırf gülüversin diye ağlayan
Ey dilediği her şeyi yapan!
Şahit ol!

Enbiya'da geçer adım
Aslında canlı değil, bendim ilk önce yaratılan
Bendim, dikenini de gülü de aşk için besleyen
Karanfili göz aynasında resmeden
Renk renk hercai laleler
Atılırken ateşe İbrahim
Bendim,
Gülleri canına meşk eden

Seni saran ben vardım ey gül! diken bilir mi desem
Gönülleri artırım
En karasından kir mi desem

Avuçlarında bir yalım
Yüreğindeki yangınım
Sen iste yeter ki
Sana doğru ırmak olur akarım
Kimi zaman,
Göğün kanatlarından
Nârdan kaynakayan bir damlayım
Dumanı ahım

Yıkayarak yakarım, yakarak yıkarım
Kimi zaman Hakka tevazu
Sessiz gecelere
Tövbe olup asılanım
Kimi zamansa pişmanlığın
Acılı bir gözyaşıyım

Benim elimle yürüdü saraya Musa
Bendim, senin için yarılan mucize
Adı zât'ın benle kavgası mıdır
Bendim,
Dipsiz denizin dibinden
Zalimi karaya çıkmadan
Ölümün soğuk kumlarına veren

Kimi zaman, yârin gönlünde bir hatır
Hatır için serabı görmek
Ölümü nakış nakış melâle örmek
Yiğitlerin kârı mıdır
Bendim, Ferhat'a dağları deldiren
İsmail feryadına zemzem
Bendim,
Habib'in beş parmağında ensâra gürleyen
Yanan yüreklere serinlik veren

Seni saran ben vardım ey can-ı canan,
Ey azizim!
Bir yudum içirsem
Kanan bilir mi desem
Senin için yollara düşmüş âşık
En yücesinden sevilir mi desem
Bendim !!
Kurumuş balığa can veren
Adım; bengisu
Hızırı da İlyası da ölümsüzleştiren
İmdada yetiştiren...

su'dan yazılan şiir
2010/2013